

Modlitební podněty Mary Ward

Jdi k němu blíž,

je snadné pokleknout,

není námahou hledět na něho,

ještě mnohem snažší je říci mu, co si myslíš.

Z milosti Boží jsem se rozhodla

nikdy si nemyslet, že Bůh mě opustil.

Kdyby se stalo, že bych tak uvažovala,

chci s ním přesto neúnavně hovořit,

jako by on u mne byl.

Viděla jsem, že pro mne není žádná jiná pomoc

a žádán jiná útěcha

než se k němu přimknout;

a to jsem činila, neboť on byl zde, aby mně pomáhal.

Naše štěstí, naše jistota

a naše pokroky

nespočívají v bohatství, ve velikosti

nebo v přízni mocných,

nýbrž v tom, že máme

otevřený a svobodný přístup k Bohu.

Od něho musí pocházet naše síla, poznání a ochrana.

Vše, co mě utěšuje a činí mi radost,

chci přinášet Bohu

a k němu chci spěchat,

aby mi pomohl a uspokojil mě

ve všech strádáních a těžkostech.

Tázala jsem se ho na jeho bytí.

Tu jsem ho uviděla bezprostředně

a velmi jasně, jak vchází do mého srdce,

aby se v něm postupně skryl.

Otče otců a Příteli všech přátel,

vzal jsi mě pod svou ochranu.

Ó svobodo, tak šťastně započatá.

Vzpomeň jsi, co jsi pro mě vykonal.

Dej, abych se už nikdy v sobě

nebránila tvé vůli.

Ó, můj Bože, jak jsi štědrý

a jak bohatí jsou ti, k nimž se skláníš,

abys byl jejich přítelem.

Ty, ó Pane, znáš mé srdce.

Učiň toto srdce dokonalým a takovým,

jakým je chceš mít.

Devítídenní modlitba

Ve Skutcích apoštolů čteme, že po devět dnů mezi nanebevstoupením Páně a svatodušními svátky všichni jednomyslně *setrvávali v modlitbách spolu se ženami, s Ježíšovou matkou Marií a s jeho příbuznými* (Sk 1,14). Podle tohoto vzoru vnikl zvyk modlit se devět dní na určitý úmysl **(novéna)**.

Ježíš sám nás povzbuzuje, abychom své starosti a těžkosti stále znovu s důvěrou předkládali Bohu: *Proste a dostanete; hledejte a naleznete; tlučte a otevře se vám!* (Mt 7,7). Proto vám říkám: *Věřte, že všechno, oč v modlitbě prosíte, jste už dostali, a budete to mít* (Mk 11,24).
Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li ve vás moje slova, můžete prosit, oč chcete, a dostanete to (Jan 15,7).

Ježíš je náš první prostředník a přímluvce u Otce. Své modlitby můžeme svěřit také lidem, kteří jsou již u Boha a jejichž život nám slouží jako příklad a povzbuzení. Jejich přímluva zintenzivňuje naše prosby a posiluje naši důvěru.

Zajisté mám zkušenost, že nejsme vždy vyslyšeni podle svých představ. Sám Ježíš se modlil: *Otče, ... jak ty chceš ... ať se stane tvá vůle.*

Mary Ward prosila *o úlevu a pokoj.* Předkládejme tedy své prosby Bohu s důvěrou a zároveň mu ponechme svobodu, aby nás vyslyšel tak, jak je to v jeho očích pro nás dobré.

Modlitba novény I za uzdravení z nemoci

Pane,

(ten, ta) .....,

kterého/kterou miluješ, je nemocný/ -á.

Chceš-li,

můžeš ho/ji uzdravit.

Buď vůle tvá.

Řekl jsi:

"Cokoliv si vyprošujete ve jménu mém

od mého Otce,

dá vám!"

V tvém jménu prosíme o tuto milost

a vyprošujeme ji

na přímluvu naší zakladatelky Mary Ward,

která ve všem hledala tvou čest a slávu

a která nám řekla:

"Dá-li mi Bůh místo v nebi, vždy vám pomohu!"

Sláva Otci ...

Modlitba novény II na osobní úmysl

Mary Ward,

služebnice Boží,

ty jsi lásku svého srdce

darovala všem lidem,

kteří tě na tvé životní cestě

potkávali.

Pros za mne u Boha

v mé záležitosti

.....,

abych zakoušel/a jeho pomoc

a dosáhl/a vyslyšení,

jestliže je to, oč prosím,

k jeho cti

a k mé spáse.

Amen.

Modlitba za blahořečení Mary Ward

Bože, dárče všeho dobra,

děkujeme ti,

že jsi církvi a všem lidem

daroval Mary Ward.

Zapálena ohněm tvé lásky

nebála se ani rizika, ani námahy a utrpení.

Žila a pracovala

k tvé větší cti

a pro dobro tvé církve,

za rozšíření víry

a důstojnost žen.

Nemocným byla útěchou,

chudým pomocí.

Prosím tě,

dej, aby slavnostním stvrzením církví

se příklad jejího života

stal světlem pro mnoho lidí.

Skrze našeho Pána Ježíše Krista,

Mistra a Přítele.

Amen.

Novénu na přímluvu Mary Ward můžeme spojit s tím, že každý den budeme uvažovat o jednom zvláštním charakterovém rysu Mary Ward a snažit se s tímto pohledem prožívat den. Uváděné modlitební intence mohou být předkládány Bohu s modlitbou Otče náš nebo s desátkem růžence nebo mohou jako dobrý úmysl doprovázet běžné činnosti všedního dne.

1
Dobrota ve styku s lidmi

Kdosi o ní řekl: Nevěděl jsem, co je dobrotivost, dokud jsem nepoznal Mary Ward.

Svým klidným způsobem chování pozitivně působila na lidi. Jejím pravidlem bylo: Neberme nikdy nikomu to, v čem má zalíbení, aniž jsme před tím ukázali to, co je opravdu hodno lásky.

Dávejme lidem lepší věci, než jim vezmeme, co je méně dobré.

Změňme jejich cíl, ale neničme je samé.

Neusilujme nikdy o to, aby se nás druzí obávali, spíše bychom si měli zasluhovat, aby nás milovali.

Prosme Boha:

- za sebe samé, za laskavost při setkávání s lidmi v našem okolí,

- za všechny, kteří pracují v pastoraci, aby vytrvale lásku Boží dosvědčovali slovy a skutky

Modlitba novény s osobním úmyslem

2
Láska k chudým

Láska Mary Ward k chudým se projevovala v tom, jak jednala. Chudým sloužila a při rozmluvě jim prokazovala velkou náklonnost, úctu a pokoru. Pokud to bylo v jejích silách, nikdy nic neodmítala. Neváhala si půjčovat pro chudé u jiných a žebrat pro ně. Když neměla, oč ji prosili, dala to, co právě měla.

Prosme Boha:

- za sebe samé, abychom byli ochotni přijímat svou osobní chudobou a velkodušně se s druhými dělit o to, co máme,

- za všechny, kteří žijí v chudobě, aby zakusili lidskou podporu a pomoc.

Modlitba novény s osobním úmyslem

3
Péče o nemocné

Vnitřní zaměření Mary Ward na Boha působilo také na druhé. Její blízkost dodávala pokoj a světlo.

Jistá dáma, která trpěla rakovinou prsu, se dozvěděla, že Mary Ward zná léčivý prostředek a pomáhá těžce nemocným. Mary Ward jí těšila a pomáhala jí. Záhy jí však sdělila, že by se neměla spoléhat na její schopnosti. O tom nechtěla nemocná nic slyšet. Záleželo jí pouze na tom, aby mohla vidět Mary Ward co nejčastěji. Když se blížila její smrt, navrhla jí Mary Ward, aby se připravila na poslední cestu. To nemocná rozhodně odmítla. Začala být velmi nepříjemná. To ale nijak neovlivnilo věrnost Mary Ward k ní. Pozvolna získala její ochotu přijmout svátosti. Nakonec nemocná zemřela klidně a pokojně. Příbuzné její obrácení velmi utěšilo a přičítali zprostředkování této milosti Mary Ward.

Prosme Boha:

- za sebe samé, za schopnost empatie k nemocným a slabým a za ochotu pomáhat jim,

- za nemocné, aby došli útěchy a uzdravení, je-li to Boží vůle.

Modlitba novény s osobním úmyslem

4
Vytrvalost k modlitbě

Pro Mary Ward bylo charakteristické, že dlouho setrvávala v modlitbě. V těžkých dobách si od Boha vyprošovala sílu a neustále ho vroucně prosila ve všech svých potřebách.

Při jednom pobytu v lázních se Mary Ward setkala s kardinálem Tresciem. Byl tak nemocný, že se lékaři báli o jeho život a nakonec léčbu vzdali. To Mary silně zarmoutilo. Podnikla poutní cestu do blízké mariánské svatyně. Jakmile tam došla, modlila se na ten úmysl nepřetržitě pět hodin před vystavenou Nejsvětější svátostí. Teprve poté se ubytovala a posilnila.

Následující den se Mary Ward dověděla, že přesně v tu hodinu, kdy ukončila svou pětihodinovou modlitbu, ustoupila horečka i všechny ostatní příznaky kardinálovy nemoci.

Prosme Boha:

- za sebe samé, abychom měli důvěru obracet se k němu ve velké nouzi a neustále ho prosit,

- za všechny trpící, aby dosáhli posily a pomoci skrze modlitbu.

Modlitba novény s osobním úmyslem

5
Láska k pravdě

Pro Mary Ward měla láska k pravdě a pravdivosti veliký význam. Její spisy dokazují, jak velmi toužila po tom "konat pravdu".

Když předkládala papeži plány o svém institutu, vyjádřila své prosby ve vší prostotě a upřímnosti. Za to ji mnozí kritizovali. Mohla by prý dosáhnout svých cílů snáze, kdyby předložila jen to, co by mohlo být snadno schváleno.

Ona však diplomacii a nejednoznačnost odmítla, ačkoliv dobře věděla, jak velkou moc může mít "jen lidský" způsob jednání. Odmítla uvažovat o tom, že by dílo tak božské potřebovalo skrývání a zastírání. Mezi ní a papežem měla panovat jen a jen čistá upřímnost.

Prosme Boha:

- za sebe samé, abychom k sobě i k druhým byli pravdiví,

- za všechny lidi, kteří nesou odpovědnost za druhé, aby jejich úmysly byly upřímné.

Modlitba novény s osobním úmyslem

6
Láska k nepřátelům

Lásku Mary Ward k nepřátelům znaly její společnice tak důvěrně, až jí jedna z nich jednou řekla, že se jí zdá být výhodnější být jejím nepřítelem než přítelem.

Když jí bylo ukřivděno, starala se nejdříve o to, aby úplně odpustila. Odpuštění mělo být hluboké a přicházet ze srdce, nemělo být jen vnějškové a spočívat v prázdných slovech. Za své nepřátele se modlila. A vyledávala příležitosti, jak by jim účinně a zároveň moudře prokázala službu. Znala účinky pomluv a zloby a varovala se jich. U nepřátel rozlišovala dobré od zlého.

Prosme Boha:

- za sebe samé, za dar umět odpouštět,

- za znepřátelené lidi, skupiny a národy, aby měli odvahu učinit první kroky ke smíření.

Modlitba novény s osobním úmyslem

7
Síla víry

Hluboká víra Mary Ward, že Bůh působí ve všem, byla nezbytným předpokladem pro její statečné jednání. V modlitbě jasně poznávala, jak je důležité mít "svobodný a otevřený přístup k Bohu" a "všechno vztahovat k Bohu".

Z této důvěrnosti s Bohem vyrostla její pevná víra a odvaha. Ve svých meditacích se mnohokrát ohlížela zpět a připomínala si, co pro ni Bůh v minulosti učinil. Poznávala, že Bůh v ní konal své dílo. To jí dávalo odvahu a novou sílu pokračovat ve vlastní cestě. Získala důvěru a trpělivě očekávala onu pravou chvíli Boží, plna naděje a vnitřního pokoje. Když prožívala nedorozumění a zakoušela utrpení, věděla, že Bůh se na ni dívá a že zasáhne v pravý čas.

Prosme Boha:

- za sebe samé, za pevnou víru v našem osobním životě, abychom se ve své službě odevzdávali jeho láskyplné dobrotě a péči,

- za lidi, kteří nepatří do společenství věřících, a za ty, kteří se odvrátili od Boha

Modlitba novény s osobním úmyslem

8
Souhlas s vůlí Boží

Pokud šlo o ni samu, nezáleželo jí na tom, zemře-li doma nebo na cestách, v domě nebo v příkopu. Dokonce jí bylo lhostejné, zda zemře se svátostmi nebo bez nich, nebude-li to její vinou.

Ani když církev zakázala její dílo, které jí bylo dražší než život, neztratila svůj vnitřní pokoj. Modlila se k Bohu: Nepřeji si život ani smrt, nýbrž jen to, aby se na mně vždy vyplnila tvá svatá vůle. Co se ti líbí, to čiň. Jen o to prosím, abych tě už nikdy neurazila, ani neopomenula to, co si ode mne žádáš.

Prosme Boha:

- za sebe samé, abychom měli důvěru, že nikdy nejsme Bohem opuštěni,

- za všechny, kteří stojí před rozhodnutím, aby získali odvahu uskutečňovat to, co poznali jako správné.

Modlitba novény s osobním úmyslem

9

Důvěra v Boha a odevzdanost

Důvěra v Boha umožňovala Mary Ward, aby podnikla všechno, co jí bylo k větší službě Boží. V této důvěře se jí nezdálo být nemožné nic, cokoliv by Bůh chtěl učinit v ní nebo od ní, od jejích blízkých nebo od cizích. To jí pomáhalo, aby se rychle rozhodovala a nedávala se zdržovat.

Souhlas s vůlí Boží jí vedl k velkému klidu. Říkávala: Co se nedá vykonat v jednom roce, může se stát v druhém. Uměla se přizpůsobit Božímu času a tempu. Musíme Boha následovat, ne se snažit ho předbíhat.

Jednou o sobě psala: Mé starosti jsou bez konce, ale já jsem bez konce ponořená v důvěru v Boha.

Prosme Boha:

- za sebe samé, abychom měli ochotu a sílu změnit, co změnit můžeme, přijmout, co změnit nemůžeme, a abychom dokázali jedno od druhého rozeznat,

- za všechny, kteří mají pocit, že se dostali do slepé uličky, aby zakusili Boží pomoc skrze důvěru a přispění druhých lidí.

Modlitba novény s osobním úmyslem

Vyslyšení modliteb sdělte na generalát CJ:Congregatio JesuCasa GeneraliziaVia Nomentana 2501-00162 Romanebo komunitě CJ, kterou znáte.